

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry.,
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€
(OP553902-213402)

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France
tel.04 66 83 19 57

<http://myoldbear.free.fr> ; <http://museopaivakirja.blogspot.com/>
<http://dollhousedreams.free.fr>

Hei,

Lézan, 2.1.2013

Nyt on jo 12. yhdistyskirjeen kirjoittamisen aika. Ensimmäinen vuosi 2000 tämä nukkenallemuseo ei ollut yhdistys vaan yritys ja siksi siitä ei ole yhdistyskirjettä. Kaksi kertaa vuodessa kirjoitan nämä museouutiset jäsenille ja muille. Näin tulee kerrattua vuoden tapahtumia.

Kirjoituskone piti hankkia silloin vuonna 2001 kirjoittamista varten. Muistan, miten korjailin tekstiä välillä vaivalloisesti. Nyt se on helppoa tietokoneella, eikä tarvitse enää koskaan ostaa uutta kirjoitus-tai korjausnauhaa kirjoituskoneeseen. Tämän kuluneen yli 10 vuoden aikana tekniikan maailma on mennyt hurjasti eteenpäin. Tietokone tuli ajankohtaiseksi myös tänne museoon vuonna 2004 museon nettisivuineen ja myöhemmin museoblogit. Facebook-sivu on ollut vasta kolmatta vuotta. Ja kokoelman kuvaamiseen välttämätön digikamera vuonna 2005. Siitäkin on jo paljon aikaa. ATK mullisti markkinoinnin. Ilman sitä ei tämä yhdistys olisi päässyt pitkälle. Ja muuhun mainostamiseen verrattuna pääsee aika halvalla, vaikka toisaalta internetyhteys on Ranskassa vielä kallista. 36 euron paikkeilla kuukausi. Koneista puheenollen myös autokorttini ja auto vuonna 2006 oli suuri muutos. 20 vuotta vanha Peugeot 205 on ylellisyyttä pyörän käytön jälkeen. Samalla yhdistys on mennyt eteenpäin jättiläisaskelin, kun puheenjohtaja kulkee oikein autolla.

Mennyt maailma oli toista. Kuvitella vain saattaa, jos poistettaisiin nykyajan mukavuudet ja palattaisiin 100 vuotta ajassa taaksepäin. Silloin varmaan pienet, ei kuuluisat museot pysyivät hiljaisina, jos ne olivat ilman suuria ajan kulttuurisuosijoita. Toisaalta matkustaminen oli myös harvinaista. Keräilijöitä silti on varmaan aina ollut.

<http://www.raahenmuseo.fi/> Raahen museo on Suomen vanhin vuodelta 1862.

Ympärivuotisen turistipaikan Uzèsin suunnasta on tullut koko vuonna joukko museokävijöitä, kun ollaan sinne viety mainoksia. Pont du Gard on siellä päin ja Karkkimuseo, Gardin alueen suurimmat vetonaulat. Pont du Gardissa (noin 50km täältä) käy vuosittain noin 1 400 000 kävijää. Piti liittyä jäseneksi Remoulins'in turistitoimistoon, joka hoitaa Pont du Gardin turismia. Toisaalta se ei ole kallista, 30 euroa vuodessa. Ja tuloksia on jo hiukan näkynyt, vaikka vasta tänä alkuvuonna ilmestyvässä turistioppaassa me olemme mukana. Mutta heidän nettisivuillaan ollaan jo ja muutenkin turisti-infossa.

Kulunut vuosi 2012 oli museomme paras. Tuloja oli 2625 euroa ja menoja saman verran. Ei voittoa tuottavassa yhdistyksessä kaikki menee tasan yhdistyksen hyväksi. Menoja aina on, tuloja sitävastoin on vaikeampi saada. Mutta nyt kävijämäärä on niin paljon lisääntynyt, että yhdistyksen rahapussi tuli kukkuralleen. Sitä ei olisi uskonut vielä muutama vuosi sitten, kun pieni 800 euron budjettikin tuotti vaikeuksia ja finanssipuoli oli aina vaan retuperällä. Yli 553 kävijää on meille hyvä tulos, vaikka muille museoille se olisi vaatimaton (pääsymaksun maksaneet vain laskettu).

Viime kesänä elokuussa melkein joka ikinen päivä oli joku museossa. En jaksanut enää lopussa näyttää kaikille taskulampulla 1920-luvun nukketaloa sisältä, sitä sisko nauroi. Utelias naapurin emäntä katseli ikkunasta ja sanoi, että ei ole enää rauhallinen tämä meidän pikkukatamme, kun museoon oikein jonotettiin välillä.

Yhdistyksellä on 30% budjetti nousu viime vuodesta. Edellisvuodesta on 25% nousu, sitä edellisestä eli museon 10.vuodesta oli noin 50% nousu. Tuo 10.vuosi oli käänntekevä. Joten

kauan se on kestänyt, ennenkuin on saatu näkyviä tuloksia. Lisäksi on vielä lama-kausi. Kulttuuri menestyy sittenkin. Tai nostalgia. Mennyt aika avartaa ja tuo uutta tähän nykypäivään. Ja samalla me näemme eri tavalla myös huomisen. Arkipäivämme on erilaista, jos siihen saa eri ulottuvuuksia. Silloin näkee kauemmas ja muutakin, kuin mitä vain koti-ikkunasta avautuu.

Sesonkiaikana heinäkuu oli tuloksiltaan viime vuoden vertainen, vaikka museo oli kyllä auki myös aamupäivällä. Se osoittautui tarpeelliseksi. Joten niin jatketaan, vain pieni muutos. Kello 10 sijasta avataan kello 11:00-18:00, koska 11-12 välillä kaikki aamuihmiset yleensä tulivat. Elokuu sitävastoin oli viime vuotista vilkkaampi, tienattiin noin 600 euron sijasta 900 euron paikkeilla. Syksyllä jatkuivat museokäynnit viikonloppuisin epäsäännöllisesti kuten yleensä. Joka tapauksessa elämää oli täällä koko ajan hiukan. Ja marraskuussa oli 15 hengen ryhmä. Sitten tuli pitkä tauko joulun jälkeiseen viikonloppuun asti, jolloin tuli 9 henkeä. Turisteja pääasiassa.

Marraskuun viimeiset 10 päivää kuluivat Suomen matkallani. Ryanairilla taas lensin Saksan kautta Tampereelle ja sieltä junalla Ypäjälle. En ole aikoihin lentänyt Helsinkiin. Nuo Ryanairin lennot ovat halpoja. Tällä kertaa ei ollut aikaa käydä missään Saksassa, lennot olivat jäntit. Museopäiväkirjassani kirjoitan tuosta matkastani enemmän. Suomessa sitävastoin lähtöpäivänä oli Tampereella aikaa vierailta Lotta- ja Suojeluskunta museossa Erjan kanssa. Erja on ollut yhdistyksemme jäsen alusta lähtien. Olen aina halunnut käydä jossakin sotamuseossa, on hyvä nähdä sota-ajan muistoja. Nukkenallemuseossa on muutamia.

Viime vuonna 2012 kokoelma karttui, kuten joka vuosi. Yksi suosituin on 1920-luvun englantilainen Handicrafts-nukketalo, jonka olen saanut valmiiksi kalustettua. Se on esillä myös kuvasarjana internetissä flickr.com sivuilla, jossa se on nähty jo yli 600 kertaa.

<http://www.flickr.com/photos/100souvenirs/sets/72157627537460651/>

Nyt syksyllä aloin kalustaa ja kunnostaa toista isoa 20-luvun nukketaloa, saksalaista, jonka olen ostanut jo 6 vuotta sitten. Sekin alkaa olla piakkoin valmis, vaikka lisätä aina jotakin voi löytöjen mukaan. <http://www.flickr.com/photos/62079252@N04/sets/72157631222526416/>

Koulu saa myös museossa aina huomiota. Lisäsin näytille muutamia 20-luvun ranskalaisia kouluvihkoja hienoine kaunokirjotuksineen jne., joita ostin edellisjouluksi. Vanhimpia esineitä 1700-1800-luvuilta ihmetellään useasti. Monipuolistaa täytyy ja pitäisi ottaa huomioon myös uudemmat sukupolvet, vaikka tilat ovat pienet. Poikien leluja voisi hankkia vähän lisää. Aina on kehittymisen varaa.

Kirjoitin yllä museon yllättävän hyvästä vuodesta. Mutta menestys ei tule ilman investointeja. Nyt se kantaa hedelmää, vaikka tulot siihen verrattuna ovat hyvin pienet mitä kokoelmaan menee. Kaiken arvoa ei voi rahassa mitata. Ei kannata odottaa suuria, kun museon perustaa.

Tänä vuonna suurin ostokseni oli iso englantilainen nukketalohuvila vuodelta 1916, Joan villa. Se on kalustettu ja kaikki on alkuperäistä. Kuva siitä on dollhousedreams-sivujen « Mitä uutta »-sivulla. Kun ranskalaiset ovat nähneet sen, he ihmettelevät ja sanovat, etteivät koskaan ennen ole sellaista nähneet.

Se ei riitä, että museossa on « joka pojan tai joka tytön lelu ». Pientä Nukkenallemuseota ei huomata tai nähdä suuressa maailmassa, jos meillä ei ole lisäksi « jotain pienten ja isojen lasten unelmaa ». Niin « museokäynti on kuin satua », kuten yksi museossa käynyt kirjoitti vieraskirjaan. Täällä täytyy olla « Liisa Ihmemaassa »-kokemuksia.

Kuulin Sébastienilta, joka on museon puhutorvi Anduzessa, että kunnantalomme aikoo lisätä tämän nukkenallemuseon Lézanin uusiutuvaan kyläkartaan, joista toinen on Postin edessä ja toinen kunnantalon lähellä. Se olisi maksanut meille 200 euron paikkeilla, joten unohdettiin koko juttu. Tiedän, että kylällä puhutaan, miten varsinkin kesällä harva se päivä täällä on joku etsimässä

nukkenallemuseota. Siksi kunnantalo tekee meille siinä palveluksen.

Meitä on nyt yhdistyksessä 12 jäsentä. Kiitos kaikille! Yksin hiihtäjänä ei pääsisi pitkälle. Eikä aina tarvitse olla edes jäsenenä, tukea tulee muullakin tavalla, kun on hengessä mukana. Kiitos blogilukijoilleni, tämän yhdistyskirjeen lukijoille, tuntemilleni ja tuntemattomilleni. Tilastojen mukaan museopaivakirjaa seurataan vähän myös Amerikassa ja Saksassa, vaikka tämä on suomenkielellä. Toisaalta museon ystäviä ovat kaikki, jotka « mukanamme kulkevat » tavalla tai toisella.

Viime vuonna tilattiin museomainoksia puolet enemmän kuin edellisenä vuonna eli noin 3300 kpl (t.s. 1100 A4-sivua, johon mahtuu kolme mainosta), joita Anduzen turistitoimisto tekee meille aika halvalla. Vähän vajaa 80 euroa oli lasku. Niitä jätettiin joka paikkaan, eikä säästelyt kuten ennen. Se kannatti, koska niiden ansiosta tänne tuli paljon ihmisiä. Tehdään niin jatkossakin. Huomattavasti väkeä tänne toivat myös kaksi uutta isoa museokylttiä, toinen Bambupuistotiellä ja toinen naapurikylä Cardet'n kyltti, jonka näkevät Nîmesin suunnasta Anduzeen menevät. Noilla molemmilla teillä on kova liikenne.

Turismi- tai lomakaudet ovat pitkin vuotta, joten pitäisi voida niistä myös hyötyä mahdollisimman paljon eikä vain kesäsesongista.

Dixou on hoitanut taas kuluneena vuonna tehtäväänsä museon vartijana kiitettävästi. Mitä nyt välillä unohtuu hommat ja täytyy ottaa nokoset. Sen kuorsaus verhon takaa vain joskus vähän ihmetyttää museokävijöitä. Mutta se on kiltti koira, joka ei koske mihinkään museossa. Vaikka houkutus olisi kuinka paljon, kuten nukketalokaapin keittiön kolme piparkakku-ukkoa hellan vieressä. Ne tuoksuvat erikoisen hyvälle, kun kerran ovat oikeata piparkakkutaikinaa. Se on haukun lempiresepti. Pieni palakin saa sen nuolemaan suupieliään pitkän aikaa ja lisää se pyytää heti.

Mitä uutta täksi uudeksi vuodeksi 2013 keksittäisiin? Ryhmiä pitäisi taas houkutellessa enemmän. Nukkenallemuseon Facebook sivulla voi kommentoida ja ideoida. Tulkaa mukaan!

<https://www.facebook.com/pages/Mus%C3%A9e-des-Poup%C3%A9es-et-Nounours-The-Doll-and-Teddy-Bear-Museum/216775301670987>

Vanhaa muistovihkoa on mukava lukea aina joskus. Tässä 9-vuotissyntymäpäivälahjaksi vuonna 1966 saamastani vihosta yksi muistovärsy, se sopii tähän uuden vuoden alkuun. Sanat ovat niin ulkoaopitut, että niiden sisältöä ei aina tule edes ajatelleeksi :

« Sä lapsen usko säilytä,
Se sull on paras ystävä,
On maailman aarteet tomu vaan,
Rinnalla uskon lapsekkaan. »

HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2013 KAIKILLE !

Toivoo Ulla-Maija Suonpää/puheenjohtaja
Nukkenallemuseo ry.